

ŠOTEK

ZŠ Proseč

CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM

V rámci projektu Celé Česko čte dětem realizuje tento projekt i ZŠ Proseč pod názvem Čteme dětem v Proseči a v této souvislosti jsme ve středu 13.1. 2010 odpoledne ve školní knihovně přivítali milého hosta - ilustrátora dětských knih, grafika a výtvarníka pana Adolfa Dudka, který pochází z Poličky, kde se v roce 1964 narodil. Děti by ho mohly znát jako autora ilustrací knih Povídej pohádku, Kuřátko a obilí, O Koblížkovi, Pohádky pro malé děti, je také autorem obrázků v časopisu Sluníčko.

Zábavným způsobem nám i ostatním dětem předčítal z knížky Paní Láry Fáry od Betty McDonaldové. Zároveň s dětmi kreslil a předvedl něco ze své práce. Nadšení posluchači odcházeli s autogramem ilustrátora a už se těší na další předčítání.

My jsme milému hostovi před odchodem položily několik otázek.

1. Kde jste chodil do školy a kde dnes žijete ?
Do školy jsem chodil v Poličce. Nyní žiju nedaleko Ostravy v Beskydech.
2. Jak jste se vůbec k ilustrování knížek dostal?

Já jsem se k němu nedostal, od malička jsem rád kreslil.

3. Která knížka vás nejvíce zaujala a která vám dala nejvíce práce ?

Dnes mě úplně nejvíce zaujala kniha Paní Láry Fáry. Nejvíce práce mně asi dala Velká kniha pro malé děti, kde jsem vymýšlel i všechny úkoly.

4. Hodně dětí si ve volných chvílích (někdy i ve škole) stále něco kreslí. Co byste jim poradil, jak mají svůj talent rozvíjet ?

Kreslete stále a na různé druhy materiálu, tím budete nejlépe rozvíjet svůj talent.

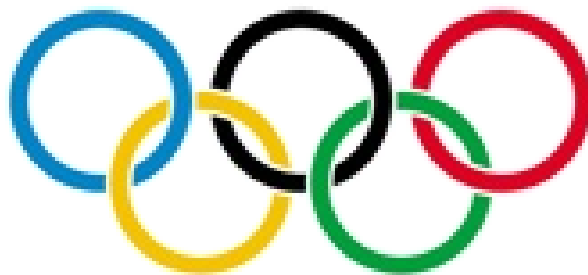
5. A co byste nám řekl na závěr?

Že už je čas a já pojedu zpět.

Text připravily a za rozhovor poděkovaly Kateřina Klátová a Marie Doležalová

Olympijské hry:

Olympijské hry

jsou největší sportovní událostí moderní doby. Svého předchůdce a vzor mají v antických olympijských hrách, konaných ve starém Řecku v Olympii na poloostrově Peloponés. Jejich zakladatelem byl podle pověsti Hérakles.

Pořádají se jako:

* **Letní olympijské hry od obnovení her v roce 1896**

* **Zimní olympijské hry od roku 1924**

Letní i zimní olympijské hry se konají jednou za 4 roky. Od roku 1992 se střídají po 2 letech. Do tohoto roku se konaly vždy ve stejný rok.

Samostatná, avšak organizačně částečně přidružená je šachová olympiáda.

Zahajovací ceremoniál:

* začíná příchodem hlavy státu země pořádající OH v doprovodu předsedy MOV a předsedy organizačního výboru her na stadion.

* zazní hymna pořádající země

* defilé účastníků - každá delegace je označena standartou se jménem země a vlajkou. Defilé zahajuje delegace Řecka a uzavírá je delegace hostitelské země; ostatní národy defilují v abecedním pořádku podle jazyka země, která hry pořádá.

* předseda MOV přednese uvítací projev a vyzve hlavu pořádajícího státu, aby pronesl zahajovací formuli.

* ozve se hlas trubek a za zvuků olympijské hymny je vztyčena olympijská vlajka.

* předání oficiální, olympijské vlajky starostovi pořadatelského města.

* symbolické vypuštění holubů.

* příchod olympijské štafety s pochodní. Poslední běžec oběhne stadión a zažehne olympijský oheň.

* slavnostní přísaha sportovců a rozhodčích. První přísaha rozhodčích se uskutečnila na Letních olympijských hrách v Mnichově.

* Na závěr zahajovacího ceremoniálu je hrána hymna hostitelské země.

Zimní olympiáda:

Zimní olympijské hry jsou jedna z nejdůležitějších sportovní událostí. Konají se každé čtyři roky.

První hry se konaly v roce 1924 ve francouzském Chamonix. Do roku 1992 se konaly vždy v tentýž rok jako olympijské hry letní. Následující hry se tedy nekonaly až za 4 roky, nýbrž pouze za dva, v roce 1994. Další hry se opět konají ve čtyřleté periodě.

Poslední hry se konaly v roce 2006 v italském Turíně, následující hry se budou konat v roce 2010 v kanadském Vancouveru.

Vancouver:

Letošní Olympiáda se bude konat v únoru roku 2010 ve Vancouveru a o něm se něco dozvíte tady:

poloha souřadnice: 49° 15 40 s.š. 123° 6 50 z.d., nadmořská výška: 0 - 167 m n. m. stát: Kanada, provincie: Britská Kolumbie, regionální okres: Metro Vancouver.

Rozloha a obyvatelstvo: rozloha: 114,67 km čtver., počet obyvatel: 587 891, (2006), hustota zalidnění: 5,252 obyv. / km čtver. V roce 1861 přivedla Sobí zlatá horečka více než 25 000 mužů k ústí řeky Fraser a položila zde základ trvalého osídlení. Bylo založené v roce 1862 na

farmě McLeary u břehu řeky Fraser. Pila postavená v Moodyville (nyní North Vancouver) položila základy dřevozpracujícímu průmyslu, který se rychle rozvíjel se stavbou dalších cest na jižním břehu a v okolí zátoky patřící kapitánu Edwardu Stampovi. Stamp začal těžit dřevo v okolí města Port Alberni. Pokoušel se postavit mlýn v Brockton Pointu, na místě, kde dnes stojí maják ve východní části Stanley parku, avšak silné vodní proudy a útesy ho nakonec donutili postavit mlýn na Gore Street, které se stalo známe jako Hastings Mill. Okolo mlýna postupně vznikalo centrum dnešního Vancouveru. S příchodem Kanadské pacifické železnice v roce 1880 začal jeho význam postupně klesat. Nadále však zůstal důležitou součástí města až do jeho uzavření ve 20. letech 20. století. Další z osad, Gastown, se rychle rozrostla roku 1867 v okolí hospody, jenž za příslib whisky, kterou zvládnou vypít na jedno posezení, postavil dohromady s dělníky z mlýna a s námořníky John Deighton. Roku 1870 vláda provincie Britská Kolumbie rozhodla o založení města přejmenované na Granville. Toto město bylo společně s jeho přístavem později vybráno jako konečná stanice pro Kanadskou Pacifickou železnici.

Připravil Jakub Lustyk

Informace z ředitelny bleskově:

- * pokročila dostavba školy, ale zatím se bohužel nepodařilo zprovoznit zázemí pro tělocvičnu a šatny 2.stupně, které velmi nutně potřebujeme
- * ve školním areálu je pokládána veřejná kanalizace, buďte opatrní, aby se nestal úraz
- * za dlouhodobě nemocnou paní učitelku Lenku Tomáškovou zastupuje paní učitelka Mgr. Milena Tobiášová, zároveň je také třídní učitelkou v 9.A
- * připojili jsme s k projektu Celé Česko čte dětem, ve školní knihovně již předčítal ilustrátor pan Adolf Dudek a pro děti to byl velký zážitek, čtení z dětských knížek pokračuje pravidelně každou středu ve 13 hodin (čte paní učitelka Hana Vobejdová)
- * 1.února navštívili devátáci Národní divadlo v Praze
- * pro nedostatek zájemců se neuskuteční plánovaný zájezd do Londýna ŠKODA!
- * naopak o zájezd do Vídně je velký zájem a uskuteční se na konci školního roku
- * také o lyžařský výcvik je zájem a sedmáci odjedou na hory už 6. února
- * podařilo se nám moderně vybavit učebnu jazyků
- * za první pololetí se odstěhovalo a do naší školy přestalo chodit 10 dětí !
- * k zápisu do 1.třídy se dostavilo 28 budoucích prvňáčků

Mgr. Jarmila Broulíková

Balkánské řezy

Ingredience:

2 balení listového těsta, 200 g balkánského sýra, 200 g strouhaného sýra, 250 g tvarohu, 500 g mletého masa, 1 cibule, 2 stroužky česneku, sůl, pepř, 1 lžička bazalky, 1 lžička mleté papriky, 2 vejce

Postup přípravy:

Těsta rozdělíme na 4 pláty a vyválíme do velikosti zapékačské misky. Balkán utřeme s tvarohem a 1 vejcem - pokud je hmota příliš hustá, rozředíme trochou mléka. Mleté maso lehce osolíme - doporučuji nejdříve balkán ochutnat, jak moc je slaný, už se mi podařilo toto jídlo přesolit! Okořeníme a přidáme nastrouhaný česnek a 1 vejce. Dno zapékačské misky vymastíme olivovým olejem a dáme první plát těsta, potřeme také olejem. Přidáme polovinu balkánské směsi, druhý plát těsta - propíchat vidličkou, potřít olejem a dát polovinu směsi mletého masa, na které poklademe na proužky pokrájenou cibuli. Tento postup ještě jednou zopakujeme. Vrch tvoří plát také propíchaný a potřeny olejem. Pečeme asi 20 minut. Poté posypeme sýrem a zapékáme dalších cca 20 minut

Připravila B.Zvárová

Pohádka o Začarovaném království

Za sedmero horami bylo jedno království. V tom království se každých šest let pořádal závod v běhu na 400m. Tento závod byl sledovaný všemi obyvateli království a vítěz získal hodně peněz.

Následující hry však měly být vzácnější. Král Vladimír vyhlásil, že vítěz závodu dostane za ženu jeho dceru. Ale ta již svou lásku měla, a tak bylo všem jasné, že se král chce tímto způsobem nápadníka zbavit. Onen princeznin milovaný se jmenoval Antonio a princezna měla jméno Milada. Oba věděli, že Antonio nemá šanci závod vyhrát, a proto Milada požádala čaroděje Dobroděje, aby očaroval Antonia a propůjčil mu rychlost auta. Čaroděj souhlasil. Postavil se a hlasitě vyslovil zaklínadlo. Ale kvůli dvěma chybám v čarodějově řeči se stala neuvěřitelná věc: Všichni se proměnili v auta! Král, čaroděj, Antonio, kuchař, atleti, no prostě všichni. Čaroděj z toho byl bezradný. Vtom však dostal spásný nápad. Půjde za věštcem Ariem. Ten mu jistě řekne, jak se toho prokletí zbavit.

A tak se vydali na cestu. Díky oné proměně dorazili k Ariovi během hodiny. Ario bydlel ve veliké černé věži. Vjeli dovnitř a ucítili zvláštní zápach. „Vítejte, čeho si ode mě žádáte?“ zeptal se jich zvučným a hlubokým hlasem Ario. Čaroděj mu postupně vysvětlil celou historii a Ario se jen usmíval. On se v auto neproměnil, chránila ho zaklínadla, kterými je věž obklopená. Ario pravil: „Nyní mlčte, podívám se, co praví budoucnost.“ Najednou mu zorničky úplně zmizely, vznesl se čtvrt metru nad zem a začal odříkávat podivně temným hlasem: „Jediný způsob, jak navrátit všem lidem podobu, je použít Antoniuův pot po jeho vítězství v závodech aut. Ten pot vhodíte do studny a kdo se napije, stane se opět člověkem.“ Ariovi se vrátily zorničky na místo a zvolna klesl na zem. „Nyní víte, co máte dělat.“ Pravil Ario a rukou jim ukázal k východu. Jeho pohled naznačoval, že otázky jsou zbytečné.

Tak tedy vyjeli ven a zamířili k domovu. Po cestě rokovali o tom, co to může být ten pot. „Ticho!“ rázně je přerušil Antonio: „Nejdříve musíme přijít na to, jak vyhrát závod!“

Ostatní pochopili, že nemá cenu zaobírat se tím, co bude po závodu, dokud nemají vyřešené vítězství.

Do závodu jim zbývaly pouze 4 hodiny. Jejich šance byly velice slabé. Proměna v auto byla řízená vlastnostmi daného člověka. Antonio proměněný ve Škodu Superb nemá šanci proti takovému Lamborghini Diablo nebo proti Ferrari F50, to je jasná a známá věc. „Vím, jak na to!“ řekl najednou čaroděj. „Upravíme tě, Antonio!“ vykřikl Dobroděj. „Pojď!“ řekl a táhl ho někam do města. Najednou je upoutala tabule. „Závody budou!“ hlásala do neznáma, „na 10 kol místo jednoho, ale budou!“ Takže teď bylo jasné, že závody budou. Ale než stačil něco říct, Dobroděj ho táhne dál.

Po chvíli dojeli do malého obchodu. „Potřebuju okamžitě tvůj šrot!“ zavolal Dobroděj na prodejce a ani se nezastavil a dotáhl Antonia dozadu do sklepa. Prodejce se neptal a přišel za nimi. Beze slov otevřel kapotu a asi dvě hodiny upravoval Antoniuův motor. Potom mu dal olej a poslal je pryč. Na závod dorazili na poslední chvíli. Ihned se zapsali a čaroděj rychle vysvětloval Antoniovi, co má dělat. Potom mu popřál štěstí a šel na tribunu.

Antonio se zařadil a čekal na výstřel. „3, 2, 1, Teď!“ křičí rozhodčí a střílí z pistole. Padesát motorů najednou zahřmělo a auta se dala do pohybu. Třetina lepších aut se okamžitě odtrhla a Antonio s nimi. Automobilového závodníka Arana rozhodčí okamžitě stáhují za nedovolené předjíždění. V čelní skupině již zbývá jen 8 vozidel! Kangovi se zlomila nějaká součástka a narazil do Mringa. Zbývalo 6 aut a 4 kola. Antonio použil turbo a vypracoval se na první místo, ale dva špičkoví atleti, teď jezdci, se drží těsně za ním. Brzy ujeli ostatním. Antonio měl problémy v posledním kole, protože jeden z atletů ho předjel. A už je tu cílová rovinka. Antonio stále druhý! Teď má jen jedinou možnost. Zapíná své superturbo, už se motor dostává do maximálních otáček a zrychluje, zrychluje, zrychluje....Bude to stačit? Musí! Musí! Antonio ze sebe tahá poslední kapku výkonů. Rozdíl je 20, 10, 5 centimetrů! Už zbývají poslední metry.... Antonio se vzepne a skočí dopředu. Vzum! Cílová rovinka je za nimi. Antonio vítězí!!!

A teď už se ho ostatní neustále vyptávají, jak je možné, že nakonec vyhrál? „Olej, motorový olej Mogul,“ odpovídá již klidně Antonio.

Vtom mu to blesklo hlavou. Uhání ke studni, vylije do ní svůj olej, to je ten pot, a napije se. Podívá se do vody jako do zrcadla a vidí, že se stal opět člověkem. Radost je neskutečná. Během hodiny byli všichni zase v „normálu“.

Jen Antonio byl díky náhradním dílům o něco hodnější.

A tak se brzy mohla konat svatba.

Marek Rejent, 7.A

Toto je Markův soutěžní příspěvek, který jsme zaslali do soutěže o "Zlaté pero Parama".

Červánek v Bratislavě

V pátek 4. prosince 2009 se pěvecký sbor Červánek již potřetí zúčastnil Mezinárodního festivalu adventní a vánoční hudby v Bratislavě. Na tuto událost se sem sjelo 28 sborů z celého světa, aby si zde zasoutěžily v 5 kategoriích.

Dovolte, abychom Vás vážně i nevážně, ale především trochu podrobněji seznámili se svými zážitky.

Na rozdíl od ostatních sborů, které jsou ubytované v hotelu (150 euro na osobu a noc), my si přivstaneme v 5 hodin, u školy

nástroje,

pasy - tentokrát jeden, naštěstí to

A už vyjíždíme

Cesta plyne

někteří si ani

všimnout, že tu

nohy táhne „,

problém

před Bratislavou

benzínové

jsme totiž pokyn

rozezpívat se

naložíme

zkontrolujeme

se vrací domů jen má blízko...

směr Bratislava. v družné zábavě, nestihli

poněkud „ na autobus má totiž

s topením. Těsně zastavujeme u

pumpy, dostali převléknout a

v autobusu.

S převlečením by problémy nebyly, kluci ještě mezi sebou vyhandlují kalhoty, protože rodiče neodhadli velikost. Potíže nastávají až s rozezpíváním. Pro ty sbory, které to ještě nezkoušely - vřele nedoporučujeme. Zkoušíme štěstí u benzínky, zda by nám neposkytli azyl - nejde to, prý bychom plašili zákazníky. Kluci pohotově navrhují, abychom vyzkoušeli tu budovu hned vedle - pohledem zjistíme, že se jedná o myčku aut a klukům slíbíme pár facek.

Takže se domluvíme, že se budeme muset rozezpívat až na náměstí, vše lepší než autobus.

Dojedeme na nábřeží a odtud již ve sborovém oblečení pospícháme do centra. Přicházíme do Primaciálního

paláce, ihned se jdeme ohlásit, že jsme již dorazili. Zde dostáváme pokyny,

zjišťujeme, kdo je s námi v naší kategorii - chlapecký pěvecký sbor ze Singapuru, sbor z Ruska, ze Slovinska a domácí sbor z Bratislavy. My jsme v naší kategorii

poslední, že by příslovečná „třešinka na dortu“? Tak hlavně, aby porotě nezaskočila pecka...

Paní ředitelka nám mezitím vyjednala místnost, kde se můžeme nejenom ohřát, ale dokonce i rozezpívat! Urychleně tak učiníme. Po chvílce pro nás přichází

příjemná slečna - jeden sbor nepřijel, máme tedy pomalu nastupovat. Řadíme se a husím pochodem vyjdeme k Zrcadlové síni. Máme štěstí, slyšíme ještě sbor před námi... Za chvíli zjišťujeme, že to nebylo až takové štěstí, kromě nohou nám zamrzají ještě i úsměvy - při vyhodnocení si potom přečteme, že před námi zpíval absolutní vítěz celé soutěže. Sbor dozpívá Happy Day, my si pomyslíme, že pro nás ten den taky bude jistě „happy“, ale to již musíme nastupovat.

Akustická zkouška zde není možná, tak jen očekáváme, jak nám budou ladit nástroje, kromě klavíru nás doprovází celá naše „symfonická sekce“ - flétny, klarinet, housle. Naštěstí to ladí. A již začínáme svůj

program, kromě českých a slovenských písní jsme zařadili i latinskou, holandskou, mexickou, abychom byli patřičně „světoví“. Trošku jsme se netrefili – porota je v zastoupení Slovensko, Česko, Japonsko, Itálie - no prostě japonskou koledu nacvičíme příště. Hned po odzpívání se nás ujímá sympatický pan fotograf, než si nás „našteluje“ do patřičné formace, vyptává se, kdeže ta Proseč leží. Uznáváme, že naše městečko není známé tolik jako Singapuru a vysvětlujeme cestu.

Hurá, máme odzpíváno a nastává nám volnější část dne. Odcházíme směrem k mostu, kde se necháme výtahem vyvézt do vyhlídkové kavárny Ufo. Již samotná cesta nahoru je docela dobrodružná, obzvláště když jedna skupina zmáčkne špatný knoflík a zůstává stát v mezipatře. Nakonec se nahoru dostáváme všichni a hned se rozmístíme kolem velikých oken, abychom se pokochali pohledem na Bratislavu. Pohled z této výšky je

skutečně úchvatný, někteří se ovšem drží kraje stolu, jak se jim z té nádhery zamotala hlava. Ti zas pak naopak oceňují, když se ve chvílce zvedne mlha a výhled nám postupně zakrývá. Z kavárny odcházíme zpět do centra a dostáváme se na vánoční trhy. Teď máme dostatek času vše si obejít, prohlédnout, ochutnat místní speciality, nakoupit dárečky. Chlapci se rozhodli, že by rádi

ochutnali i nalévanou medovinu, ovšem urostlý pan stánkař jim nechce věřit, že jim osmnáct bylo právě včera. Po dvou hodinách rozchodu máme vše prohlédnuto, ochutnáno, utraceno. Ještě společné foto na krásně osvětleném náměstí a odcházíme směrem k autobusu. I cesta domů ubíhá v pohodě, kolem deváté večerní se rozcházíme v Proseči.

Celý víkend se snažíme na internetu vyhledat výsledky, ale porota nás napíná dlouho, umístění se dozvídáme až v pondělí odpoledne. Velké hurá, získáváme společně s ruským sborem diplom za bronzové pásmo. Sbory ze Singapuru a Slovenska získávají zlatou, přejeme jim to, byli skutečně výborní.

Chlubíme se naším umístěním, spolužáci nám ihned vynadají, jakto že jsme nebyli alespoň stříbrní?! Ujišťujeme je, že ve světě fakt existují i lepší sbory než my a že o tom víme.

Radost z diplomu si nenecháme zkazit a hned na další zkoušce vymýšlíme, co bychom pro příště ještě vylepšili. Nakonec se dohodneme, že mezi nástroje zařadíme fanfrnoch, ten určitě neznají ani v Singapuru!

Jana Pavlovičová, Lenka Kvapilová a Červánek

Hromnice

Hromnice je tradiční lidové označení katolického svátku Uvedení Páně do chrámu, dříve též Očišťování Panny Marie, který se slaví 2. února.

Od tohoto Simeonova proroctví o Ježíši-světle pochází zvyk, který se začal šířit zřejmě od 11. století: v tento den světily svíčky „hromničky“, které se během bouřek zapálené dávaly do oken a měly spolu s modlitbou chránit před bouřkami. Tímto dnem také dříve končila vánoční doba a sklízely se betlémy z chrámů, často i z domácností.

Připravil F.Zach

Víte, co znamená holokaust ?

27. leden – Mezinárodní den obětí holokaustu

Holokaust je z rasových důvodů, spojení

Za této války bylo zabito více než

Židé byli táborů. Z Čech

omezená práva, na nášivku žluté barvy

německy), byl jim kterých byli

Podmínky ve si je nedovedeme

s neustálým smrti v plynových

Z Terezína byli židé transportováni do pracovních táborů, kde zemřeli vyčerpáním a hladem, nebo do táborů vyhlazovacích, kde byli okamžitě popraveni v plynových komorách.

V roce 1945, kdy válka končila se Němci pokusili všechny materiály, které se týkaly vyvraždění židů zničit, a téměř se jim to povedlo. Z Terezína se stala památka a na mnoha místech v České republice jsou pomníky na oběti holokaustu, abychom na ně nezapomněli.

termín, který se vžil pro masové vyvražďování lidí u nás je termín holokaust nejvíce používán ve s vyvražďováním židů nacisty za 2. světové války. zabito 6 milionů židů (!!!). Na českém území bylo 80 000 židů.

transportováni do vyhlazovacích a koncentračních nejvíce do Terezína a Osvětimi v Polsku. Židé měli některá místa nesměli vůbec chodit, museli nosit ve tvaru Davidovy hvězdy s nápisem Jude (žid zabavován majetek a museli žít v ghettech, ze následně odváženi do koncentračních táborů. kterých museli židé žít byli naprosto otřesné, dnes ani představit. Pracovat celý den téměř bez jídla strachem ze komorách.

Připravil M. Rejent

Redakční rada: Doležalová Marie, Klátová Kateřina, Lustyk Jakub, Zach František, Zvárová Barbora, Sodomková Tereza, Vašková Tereza, Rejent Marek

E-mail: prosec.sotek@centrum.cz

Příští číslo: březen 2010